

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Ændring af revisionsbestemmelse og udvidet ret til arbejdstilbud).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 29/4 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 232:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udskydelse af revisionen af bestemmelsen om forlænget dagpenget).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 29/4 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Konturerne tegner sig af en handlingslammet, en beslutningsudygtig, en uduelig og perspektivløs regering. For 4 mødedage siden tredjebehandlede Folketinget lovforslag nr. L 151, forslaget om forlænget dagpenget, og nu, 4 dage efter, kommer regeringen med et forslag og vil have det førstebehandlet, et forslag, som også drejer sig om forlænget dagpenget. Det er hovsaløsninger, det er løsninger, som frembringes, fordi regeringen ikke er i stand til at træffe beslutninger, beslutninger, hvor regeringen har haft 2 år til at finde ud af, hvad den ville.

Der er intet nyt under solen i de sidste 2 år omkring disse ordningers virkning, og det er derfor fantastisk, at regeringen nu kommer med et forslag om ændring af revisionsbestemmelsen, nemlig om udskydelse af revisionsbestemmelsen til arbejdstilbudsordningen i yderligere et år.

Regeringen siger i begrundelsen, at man ønsker en debat om forslaget, og at man vil have god tid til at udforme de retningslinjer, der skal afløse ordningen.

Det er vores opfattelse, at der har været en utrolig bred debat om dette område. Samtlige undersøgelser, der er foretaget af arbejdstilbudsordningen og uddannelsesydelserne, har siden 1985 entydigt vist, at ordningen ikke duede. I de sidste undersøgelser, som rege-

ringen selv har bestilt, er der intet overraskende. Det eneste, der er overraskende ved den sag, er naturligvis, at regeringen ikke ved, hvad den skal gøre ved sagen.

Vi synes også, det er overraskende, at arbejdsministeren med vanlig sans for reklame-midler nu kan sige, at når bare et gennemsnit på 50 pct. kommer i arbejde, efter at de har deltaget i denne ordning, så er det udtryk for, at ordningen er en succes.

Af regeringens hvidbog, som blev udgivet i anledning af, at man fremsatte forslaget til ordningen i januar 1984, fremgik det, at når godt 50 pct. af de mennesker, der havde deltaget i arbejdstilbudsordningen, havde fået en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, så var det udtryk for, at ordningen havde været en fiasko. Nu kommer altså regeringen og påstår, at når 50 pct. efter et uddannelses-tilbud har fået fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, så kan man kalde det en fantastisk succes.

Ordningen har i hele sin virkning desværre været en fiasko.

Principperne om, at vi skal have uddannet vores ledige til fremtidens arbejdsmarked, er der bred enighed om i Folketinget. Vi havde håbet på, at vi ved den debat, vi havde ved både anden og tredje behandling, da lovforslaget blev vedtaget i 1985, allerede kunne have lagt grunden til, at det flertal, der gennemførte loven, kunne se, hvad det var, der skulle ændres. Det er da også baggrunden for, at vi er overrasket over, at regeringen nu kommer med det forslag, vi her har til behandling.

Ministeren siger godt nok i sin fremsættelse, at en af grundene til, at det har været så stort et problem med denne her ordning, er, at oppositionen ikke har elsket regeringens forslag. Mage til vrøvl skal man altså lede længe efter. Erfaringerne ude fra arbejdsmarkedet viser, at ordningen har været en bragende fiasko.

Ministeren siger, at han øjner en ændring og en opblødning i holdningerne til ordningen, og i fremsættelsestalen siger han: »Bl.a. er jeg særdeles glad for, at en række faglige organisationer efterhånden aktivt er begyndt at arbejde med de ganske store muligheder ...«.

Jeg vil godt sige til ministeren, at de fagorganisationer, som er berørt af denne ordning, bekæmpede ordningen med næb og kløer,